

अथः पुत्रा जज्ञिरे भरतप्रभ ! । देवापिः शान्तनुश्चैव बा-
ह्मीकश्च महारथः । देवापिश्च प्रवव्राज तेषां धर्माहिते-
ऽपसया” भा० व्या० ६४ अ० “ऋक्षस्तस्य दिलीपोऽभूत्
प्रतोपस्तस्य चात्मजः । देवापिः शान्तनुस्तस्य बाह्मीक
इति चात्मजाः । पित्रराज्यं परित्यज्य देवापिस्तु वनं
गतः” भाग० ६।२२।११ “देवापियोगमास्याय कलाप-
ग्राममास्थितः । सोमवंशे कलौ नष्टे हातादौ स्याप-
शिक्षति” तत्रैव [शब्दच० ।

देवाभीष्ट ति० इत० । देवानामभिलषिते रताम्बुल्यां स्त्री
देवायतन न० इत० । देवप्रतिमाभये “न देवायतनं ग-
च्छेत् कदाचिद्वाऽप्रदक्षिणम् । न पीडयेद्वा वस्त्राणि
न देवायतनेष्वपि” कूर्मपुरा० “न जीर्णदेवायतने न वल्-
मीके कदाचन” मनुना तत्र सूत्रोत्तरं प्रतिषिद्धः ।

देवायुध न० इत० । इन्द्रधनुषि सूर्यप्रतिकूलदिशि सजल-
जलधरयुक्ते गगने सूर्यकिरणप्रतिविम्बेन जाते धनु-
राकारे पदार्थे हेम० इन्द्रायुधशब्दे ६५४ प्र० दर्शितं तदु-
त्पत्तिकारणं दृश्यम् । इत० । देवानामायुधे वजादौ च ।

देवायुस् न० इत० अच् समा० देवानां जीवनकाले “मन्त्रे-
णाहवनीये निर्वपति ह्यवीयसा गार्हपत्ये द्वाचीयो
हि देवायुषम्” शत० ब्रा० ७।३।१।१०

देवारण्य न० देवप्रियं देवभूयिष्ठं वा अरण्यम् । १तीर्थभेदे
“प्रयागे देवरमणे देवारण्येषु चैव ह । भोगवत्यां
महाराज ! कौशिकस्याश्रमे तथा” भा० उ० १८७ अ० ।
इत० । देवानामारामे च “अलसद्योतयामासुर्देवार-
ण्यभिवर्तवः” रघुः ।

देवारि पु० इत० । अक्षुरे “येन देवारयः सर्वे महायुधि
निपातिताः” भा० द्रो० ८१ अ० ।

देवार्पण न० देवेषु अर्पणम् । देवोद्देशेन देयद्रव्यस्य
तद्दानजन्यफलस्य वा श्रुत्यागे । देवेभ्योऽर्प्यन्ते यैः अर्पि-
करणे ल्युट् । ऋग्वेदादौ “पृथग्भूतानि चान्यानि
यानि देवापेणानि वै” भा० अनु० ८ इत० । “देवार्पणानि
ऋग्यजुःसामानि पृथग्भूतानि सूर्तमन्वीत्यर्थः” नीलकण्ठः ।

देवार्थ पु० अछद्मभेदे “अरिष्टनेभिस्तु नेमिर्वीरश्च-
रमतोर्थकत् । महावीरो वर्द्धमानो देवार्थो ज्ञातनन्दनः ।
गणा नवास्यप्रसंगा एकादश गणाधिपाः” हेमच० ।

देवार्ह ति० देवानर्हति दाने अर्ह-अण् उप० सं० । देवाय
दानयोग्ये रघुरपर्ये न० राजनि० ।

देवालय न० इत० । १ स्वर्गे २ देवप्रतिमाभवने च शब्दार्थ-

कल्प० । ३ सहदेवीलतायां स्त्री राजनि० । [हला० ।

देवाला स्त्री देव इवालाति अल-अच् । रागिणीभेदे
देवावास पु० इत० । १ अश्वत्थवृक्षे ति० । २ स्वर्गे ३ देव-
प्रतिमाभये षष्ठमेरौ च “देवावासः शुभः पुण्यो गिरि-
राजो हिरण्यभयः” हरिवं० २३६ अ०

देवावी पु० देवानवति अव-प्रीणने औष्णादिक ई । १ देव-
तर्पके सोमे “देवेभ्यस्त्वा देवाव्यं गृह्णामि” यजु०
७।२२ । देवा अव्यन्ते तर्पन्तेऽस्मिन् आधारे ई ।
२ देवतर्पणाधारे यज्ञे च “इमं नो देव ! सवितर्यज्ञं प्रणय
देवाव्यम्” यजु० ११।८ ।

देवावृध् पु० देवा वर्द्धन्तेऽत्र वृध-क्विप् पूर्वपददीर्घः । पर्वत
भेदे “देवावृत् पर्वतश्चैव तथा वै बालुको गिरिः”
हरिवं० २३६ अ० ।

देवावृध पु० देवा वर्द्धन्तेऽनेन वृध-घञर्थे क दीर्घः । सात्वते
नृपभेदे “सात्वतान् सत्वसम्पन्नान् कोशल्या सुधने
सुतान् । भजिनं भजमानञ्च दिव्यं देवावृधं नृपम्”
हरिवं० ३८ अ० “कृत्वं देवावृधो दत्त्वा सराष्ट्रोऽभ्यपत-
द्विषम्” भा० शा० २३४ अ०

देवाश्व पु० देवस्य शक्रस्याश्वः । उच्चैः अश्वसि अश्वे
देवाहार पु० देवयोग्य आहारः । १ देवाह्ने आहारे इत० ।
२ अस्मत्ते हेमच० ।

देवाह्वय पु० नृपभेदे “देवाह्वयः सुप्रतिमः सुप्रतीको वृह-
द्रथः” भा० आ० १ अ० । नानानृपोक्तौ

देविका पु० अनुकम्पितो देवदत्तः सतुष्यनामवह्वक्त्वेन ठन् ।
द्वितीयादचः परस्य लोपः । १ अनुकम्पिते देवदत्ते ।
दीर्घात् दिव-एल् कापि अतइत्त्वम् । २ नदीभेदे स्त्री
“अर्द्धयोजनविस्तारां पञ्चयोजनमायताम् । एतावद्दे-
विकामाहुर्देवर्षिपरिषेविताम्” पद्मपुरा० । ३ धुस्तूरे भावप्र०
देविकायां भवः अण् । एत आत् दाविक तत्र भवे ति० ।

देविन् ति० दिव-णिनि । क्रीडाकारके “राज्ञा सचिद्धं
निर्वांश्याः कूटाजोपधिदेविनः” याज्ञ० ।

देविय पु० अनुकम्पितो देवदत्तः वह्वक्त्वं कर्मनुष्यनामत्वात्
च द्वितीयादचः परस्य लोपः । अनुकम्पिते देवदत्ते ।

देविल ति० देह देवने इलच् । १ धार्मिके । अनुकम्पितो
देवदत्तः इलच् देवियवत् । २ अनुकम्पिते देवदत्ते पु०

देवी स्त्री देवयति प्रवृत्तिनिवृत्त्युपदेशेन यथाधिकारं व्यव-
हारयति सर्वान् देव-णिच् अच् ङीप्, दीव्यति दिव-
अच् पचादौ देवद् इति निर्देशात् टित्त्वात् ङीप्